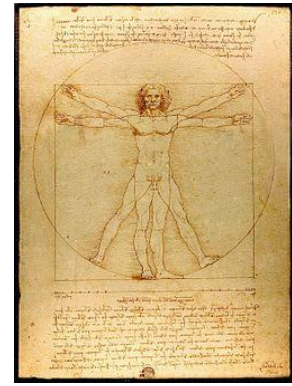

EL RENAIXEMENT

1. CARACTERÍSTIQUES DEL CORRENT

A l'arquitectura del renaixement és va donar a conèixer la perspectiva. perquè els arquitectes del Renaixement van començar a construir edificis amb les seves pròpies normes, i van voler provar alguna cosa nova. Al cap de poc temps va sortir la inspiració vitruviana, aquesta inspiració l'únic que deia era que els cossos humans havien d'estar proporcionats, per això l'obra d'en Leonardo da Vinci és diu "l'home de vitruvi" perquè era un home amb proporcions.

A l'escultura del renaixement és va donar la importància al cos, sempre era el centre de representacions. i van començar a fer que les cares de les escultures fossin expressives, sobretot dramatisme.

A la pintura del renaixement sempre s'inspiraven en la naturalesa, per fer tot tipus de quadres. Per mètodes de procediment majoritàriament les pintures eren pintades a l'Oli excepte els murals de tremp i els frescos.

2.CONTEXTUALITZACIÓ HISTÒRICA

El renaixement neix al final de l'edat mitjana i el començament de l'època moderna. Diferents esdeveniments com la caiguda de l'imperi Bizantí l'any 1453 en la batalla de Constantinoble que fou l'imperi que regnà a Europa després dels romans i la descoberta d'Amèrica l'any 1492 varen canviar el món que

es coneixia fins aleshores. La creació de l'impremta moderna de l'alemany Johannes Gutenberg l'any 1440 aproximadament, va contribuir al canvi que tot just començava.

El renaixement es considera una època artística que reflecteix els seus ideals amb el corrent de l'humanisme. L'humanisme és el moviment en que la gent de l'època considera més important la figura humana i la perfecció que la religió, alguns experts parlen d'una nova religió. Aquest moviment va començar a expandir-se per Europa amb l'obra escrita de Giorgio Vasari anomenada vides de pintors, escultors i arquitectes famosos l'any 1570.

El nom de renaixement, com ell indica significa renaixença i és que aquest moviment es basa en retornar l'època clàssica, l'època dels romans i els grecs i imitar les seves tècniques amb petites modificacions, deixant enrere els models medievals que havien quedat absolts.

L'auge de la burgesia va provocar que la banca augmentes i naixessin els mecenes. Els mecenes eren famílies burgeses que acollien joves artistes amb un gran futur però sense cap capital. La família li pagava les despeses i els estudis i li feia encàrrecs a l'artista, eren com els seus padrins. Les famílies de mecenes amb més renom eren els Mèdici que van potenciar al famós pintor Botticelli, qui va pintar la Venus.

3.TIPUS DE CONSTRUCCIONS

L'arquitectura del Quattrocento:

Entre els arquitectes del Quattrocento destaca la figura de Filippo Brunelleschi (1377-1446), el qual va obrir el camí als altres arquitectes renaixentistes per les seves innovacions estilístiques basades en les lleis de la geometria. Va ser considerat com el primer artista complet, perquè era arquitecte, pintor i escultor.

D'entre les obres de Brunelleschi sobresurten la cúpula de la catedral de Florència, la façana del Palau Pitti, l'Hospital dels Innocents, la capella Pazzi i esglésies com ara la de San Lorenzo o la del Santo Spirito, que es van convertir en models d'art renaixentista i van ser imitades en moltes altres construccions italianes i de la resta d'Europa.

L'arquitectura del Cinquecento:

En el segle XVI el gran centre de l'arquitectura renaixentista va traslladar-se a la ciutat de Roma, on es van construir edificis magnífics sota el grans mecenatge que els papes Alexandre VI, Juli II, Lleó X i Climent VII van exercir sobre les arts.

D'entre els grans edificis que es van construir en aquesta etapa a Roma va destacar la basílica de Sant Pere, de dimensions colossals i caracteritzada per la grandiositat i la senzillesa dels seus elements, en la qual van participar tres dels millors arquitectes d'aquell temps: Donato d'Angelo Bramante (1444-1514), que en va fer el primer projecte d'una església de clau grega (amb els braços iguals), amb voltes de mig canó i una cúpula al centre de la creu; (1475-1564), que va continuar les obres i en va modificar la cúpula tot erigint-hi una construcció impressionant; i Carlo Maderno (1556-1629), a qui devem la resta de l'edifici.

4. ANÀLISIS DE CONSTRUCCIONS PROPERES

TRIA D'UNA OBRA (PICTÒRICA O ESCULTÒRICA)

Dades de l'obra

Títol: Trinitat

Autor: Masaccio

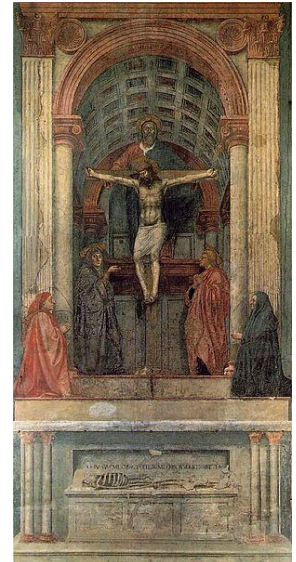
Datació: 1425-1428

Ubicació: Esglesia de Santa Maria Novella, Florencia

Material: Marbre, bronze i fusta.

Mides: 680 x 475 cm.

Estat de conservació: L'estat de conservació de l'obra és bo ja que ha estat restaurat entre els anys 1999 i 2001.

Anàlisi formal i estilística

Es tracta una obra pictòrica amb perspectiva geomètrica, és a dir crea espais tridimensionals, les línies convergeixen en un punt de fuga. Dóna lloc a espais construïts d'una manera racional pròpia de la nova mentalitat renaixentista. En aquest cas, les línies de fuga coincideixen en la figura-eix de la composició.

L'obra en si no té moviment però hi ha dos personatges dintre de la obra que sí que tenen moviment, la Verge Maria que està a l'esquerra dels peus de Crist fa un petit gest amb la mà.

Anàlisi significativa

En primer lloc trobem un altar mantingut per columnes, a sota hi ha un sarcòfag, on damunt d'aquest podem trobar un esquelet amb una inscripció en italià. Aquest esquelet és la personificació d'Adam, a qui la seva mort va portar la salvació.

En segon lloc hi podem trobar els donants agenollats en actitud d'oració, els donants es situen en una posició inferior a les figures bíbliques, però el pintor els representa igualment proporcionats.

En tercer lloc hi trobem una escultura arquitectònica que dona accés a la capella, aquesta estructura d'arc triomfal amb aquests colors recorda l'arquitectura de Brunelleschi.

I per finalitzar hi ha representada una capella coberta per una volta de canó amb cassetons, on s'hi representa la figura de Crist a la creu, Déu representant com a pare estenent els braços, el colom blanc representant l'Esperit Sant, la Verge Maria amb patiment i Sant Joan Baptista.

Valoració i conclusió

En conclusió aquesta obra de Masaccio, marca de manera rotunda el definitiu triomf de la perspectiva en la pintura italiana del Quattrocento. És un dels frescos més colossals per les dimensions que té, pintat en una església, en aquesta obra hi ha molts plantejaments innovadors. Per tant la Trinitat és tota una lliçó d'art de pintar i de les fórmules de la perspectiva matemàtica.

5. Activitat proposada

La següent tasca és analitzar l'obra de la Pietra que es troba situada al Vaticà.

